

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา

The Relationship between Motivation and Anxiety in Learning English among
Bachelor Degree Students at Burapha University

Soksan Dams¹ กุลชญา ภาหิณโคกสูง¹ จิราพร เวชวงศ์¹ และ ภัทราวดี มากมี²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจและระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา และเพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจและระดับความวิตกกังวล โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 400 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยว่านิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพามีระดับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก และมีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามเพศเห็นว่า เพศชายมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเพศหญิง แต่ทั้งสองเพศมีระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงระดับแรงจูงใจและระดับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยจำแนกตามช่วงอายุ และระดับการศึกษา เห็นว่านิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพามีระดับแรงจูงใจและระดับความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามคณะวิชาที่เรียนพบว่านิสิตที่เรียนสาขาวิชาในด้านวิทยาศาสตร์มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่านิสิตที่เรียนสาขาวิชาในด้านสังคมศาสตร์ ขณะที่นิสิตสาขาวิชาในด้านวิทยาศาสตร์มีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตสาขาวิชาในด้านสังคมศาสตร์

¹ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา วิทยาลัยการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. 083-5614042 E-mail : damsoksan@gmail.com

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา วิทยาลัยการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ตัวแปรทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์กันทางด้านลบอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

คำสำคัญ แรงจูงใจ ความวิตกกังวล การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสิตระดับปริญญาตรี

Abstract

The purposes of this research were to find out about motivation and anxiety level in learning English among bachelor degree students in Burapha University, and also to demonstrate how motivation was related to anxiety in EFL acquisition. Besides, the researcher worked to compare gender, age, year of study and major with motivation and anxiety in learning English. The samples were 400 bachelor degree students in Burapha University selected through multi-stage sampling. Questionnaires were used as an instrument mainly surveyed on students' level of motivation and anxiety while learning English by following Likert Scale and the data were analyzed through Statistical Package for Social Science (SPSS).

The results showed that the level of motivation was rather high while the anxiety level was average. Male students had lower motivation level than female learners, but their anxiety level did not demonstrate any differences. Age and year of study revealed no differences when comparing with motivation and anxiety in learning English. Social major students possessed higher motivation level, whereas science major students had higher anxiety level. Finally, there was a negatively low level of correlation between motivation and anxiety in learning English among bachelor degree students at Burapha University.

Keywords : Motivation, Anxiety, English Learning, Bachelor Degree Students

ความนำ

ประชาคมอาเซียนเป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน อันถือเป็นการปรับตัวครั้งใหญ่และวางรากฐานของการพัฒนาของอาเซียน คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่นโรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยงที่อาเซียนอาจจะไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้กับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะจีนและอินเดีย ซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี 2” เพื่อเห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงลดระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี 2558 (ณัฐตินันท์ วรรณารักษ์, 2556)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่มประเทศอาเซียนโดยทางพฤตินัยตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และในฐานะภาษากลางของอาเซียนได้ถูกกำหนดไว้อย่างเป็นทางการเมื่อมีแนวคิดให้บัญญัติกฎบัตรของอาเซียนขึ้น (วีระพงษ์ ปัญญาธนะคุณ, 2553) ซึ่งในมาตราที่ 34 ของกฎบัตรอาเซียนได้ระบุถึงภาษาราชการของอาเซียนคือภาษาอังกฤษมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008 (ASEAN, 2008) นั้นหมายความว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการประชุม การติดต่อทางจดหมาย การจัดทำรายงานการประชุม ผลการพิจารณา และมติที่ประชุมตลอดจนการจัดทำคำแถลงการณ์ และการติดต่อต่าง ๆ ของกลุ่มประเทศอาเซียน และเมื่อรัฐบาลประเทศในประชาคมอาเซียนมีเป้าหมายร่วมกันในการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นจนถึงขั้นประชาคมทางเศรษฐกิจภายใน ค.ศ. 2015 จะทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่สำคัญของประชากรของอาเซียนมากขึ้น ยิ่งกว่านี้ แรงงานวิชาชีพและแรงงานที่มีทักษะจะมีอิสระที่สามารถเคลื่อนย้ายไปประกอบอาชีพที่ใดก็ได้ภายในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังนั้น เมื่อประชาคมทางเศรษฐกิจอาเซียนเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบในด้านการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานวิชาชีพและแรงงานที่มีฝีมือ (วีระพงษ์ ปัญญาธนะคุณ, 2553)

ความวิตกกังวลในการเรียนภาษา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษา Horwitz และคณะ (Horwitz, et al., 1986) กล่าวว่าความวิตกกังวลในการเรียนภาษา คือ สภาพทางอารมณ์ที่ผู้เรียนรู้สึกไม่สบายใจ เครียด ประหม่า เมื่อต้องใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การสอบ และการได้รับการประเมินผลในทางลบ MacIntyre and Gardner (1991) กล่าวว่าความวิตกกังวลในการเรียนภาษาเป็นตัวแปรทางด้านจิตใจที่มีอิทธิพล

ต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากความวิตกกังวลทำให้ผู้เรียนภาษาขาดความมั่นใจ และมองไม่เห็นคุณค่าตัวเองซึ่งเป็นผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดน้อยลง จากการศึกษาของ Young (1991) พบว่าผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลน้อยมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลมาก ยิ่งไปกว่านั้นนักวิจัยทางด้านความวิตกกังวลในการเรียนภาษาพบว่าความวิตกกังวลมีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน (Aida, 1994; Gregersen, 2003; Matsuda & Gobel 1996; Sa-nguankaew, 1998)

แรงจูงใจมีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จ การรับรู้ ค่านิยม ความสนใจ และการกระทำต่าง ๆ แนวทางของแรงจูงใจสามารถมุ่งเน้นไปที่ (1) พฤติกรรมทางปัญญา (Cognitive Behaviors) เช่นการตรวจสอบและการใช้กลยุทธ์ (Monitoring and Strategy Use) และ (2) ลักษณะที่ไม่ใช่ทางปัญญา (Non-Cognitive Aspect) ของมนุษย์เช่นการรับรู้ ความเชื่อ และเจตคติ หรือ (3) ทั้งสองมิติ (Emily, 2011) ในแนวเดียวกันกับ Gottfried(1990) ที่กำหนดแรงจูงใจในการเรียนว่า เป็นความสุขของการเรียนรู้ในโรงเรียนที่แสดงออกโดยการวางแผนการเรียน ความอยากรู้อยากเห็น ความเพียรพยายาม และกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ทำทนายส่วน Turner(1995) พิจารณาแรงจูงใจเป็นการมีส่วนร่วมทางปัญญา ซึ่งได้กำหนดความหมายแรงจูงใจว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนกำกับตนเองในระดับสูงอย่างเต็มที่ เช่นการใส่ใจ การวางแผน และการตรวจสอบการทำงาน เป็นต้น นักจิตวิทยาที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจจะให้ความสำคัญกับสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในที่เป็นพลังผลักดันให้มนุษย์มีการเคลื่อนไหวเพื่อไปสู่เป้าหมายที่แต่ละคนต้องการ ถ้าขาดแรงจูงใจ มนุษย์อาจเปรียบได้กับหุ่นยนต์ตัวหนึ่งที่เคลื่อนไหวได้ตามคำสั่ง หรือความต้องการของผู้อื่น และพฤติกรรมหลายๆอย่างของมนุษย์จะไม่เกิดขึ้นถ้าปราศจากแรงจูงใจ (แสงเดือน ทวีสิน, 2545)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยผลของงานวิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจและระดับความวิตกกังวลของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และคณะวิชา
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวล โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และคณะวิชา

กรอบแนวคิดการวิจัย

แรงจูงใจเป็นปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรม ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (Martin, 2009) ส่วนความวิตกกังวล เป็นความรู้สึกและพฤติกรรมตึงเครียดต่อการเรียนรู้ (Coulombe, 2000) ปัจจัยแรงจูงใจและปัจจัยความวิตกกังวลของการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับทฤษฎีของ Noels, และคณะ (1999) ที่เสนอว่าคนที่มีความวิตกกังวลในการเรียนน้อยลง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2556 (กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา, 2556) จำนวน 52,302 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

แบบสอบถามเพื่อสอบถามนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามให้เรียงลำดับเกี่ยวกับแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะของข้อคำถามประกอบด้วยข้อความที่เป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่อง แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกเป็นมาตราส่วนประมาณค่าระดับของ Likert scale จำนวน 19 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษารวบรวมทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่กำหนดไว้
2. ศึกษาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิด
3. นิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่ระบุไว้
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบปรับปรุงความถูกต้องสมบูรณ์ให้ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษาที่ใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและครอบคลุมเรื่องที่ต้องศึกษา
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS for Windows) โดยใช้สถิติ 2 ประเภทในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ Pearson Correlation โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวล

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบระหว่างเพศกับแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา

เปรียบเทียบ	ชาย		หญิง		t	p
	n = 163		n = 273			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.66	.76	3.95	.70	-	.168
					3.90	
ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.03	.65	2.92	.53	1.81	.068

จากตารางที่ 1 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยรวมของนิสิตเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 3.95 (SD = .70) สูงกว่านิสิตเพศชายซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.66 (SD = .76) และ ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตเพศชายโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.03 (SD = .65) สูงกว่าความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตเพศหญิงโดยรวมซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.92 (SD = .53)

ดังนั้นแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพาเมื่อจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา

ระดับการศึกษา	จำนวน	แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ		แปลความหมาย	อันดับ	แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ		แปลความหมาย	อันดับ
		\bar{X}	SD			\bar{X}	SD		
ชั้นปีที่ 1	102	3.90	.76	มาก	2	2.95	.53	ปานกลาง	3
ชั้นปีที่ 2	134	3.77	.72	มาก	3	3.04	.50	ปานกลาง	1
ชั้นปีที่ 3	80	3.72	.78	มาก	4	2.96	.74	ปานกลาง	2
ชั้นปีที่ 4	84	3.96	.71	มาก	1	2.85	.58	ปานกลาง	4

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงในการเรียนภาษาอังกฤษกับระดับการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ชั้นปีที่ 4 เป็นอันดับที่ 1 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 (SD = .71) ชั้นปีที่ 1 เป็นอันดับที่ 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.90 (SD = .76) ชั้นปีที่ 2 เป็นอันดับที่ 3 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 (SD = .72) และ ชั้นปีที่ 3 เป็นอันดับที่ 4 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 (SD = .78) ส่วนความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษกับระดับการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ชั้นปีที่ 2 เป็นอันดับที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.04 (SD = .50) ชั้นปีที่ 3 เป็นอันดับที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.96 (SD = .74) ชั้นปีที่ 1 เป็นอันดับที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.95 (SD = .53) และ ชั้นปีที่ 4 เป็นอันดับที่ 4 อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.85 (SD = .58)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบระหว่างคะแนนวิชาศึกษากับแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา

เปรียบเทียบ	วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		t	p
	232		168			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1.แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.73	.74	3.97	.72	-3.23	.237
2.ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.02	.60	2.89	.55	2.33	.590

จากตารางที่ 3 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตทางด้านวิทยาศาสตร์โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.73 (SD = .74) ต่ำกว่านิสิตทางด้านสังคมศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ย 3.97 (SD = .72) และ ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตทางด้านวิทยาศาสตร์โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.02 (SD = .60) สูงกว่าความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตทางด้านสังคมศาสตร์โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.89 (SD = .55)

ดังนั้นแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพาเมื่อจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพา

		แรงจูงใจ	ความวิตกกังวล
แรงจูงใจ	Pearson Correlation	1	-.437**
	Sig.(2-tailed)		.000
ความวิตกกังวล	Pearson Correlation	-.437**	1
	Sig.(2-tailed)	.000	

จากตารางที่ 4 พบว่า แรงจูงใจกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันทางด้านลบ โดยมีค่าสถิติ Pearson Correlation เท่ากับ -0.437 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jain and Dowson (2009) ที่เสนอว่าปัจจัยทางด้านแรงจูงใจมีความสำคัญต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีความชอบและความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน มักจะไม่เกิดความรู้สึกเครียด สับสน หรือกังวลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยมีความเชื่อมั่นในตนเองเมื่อต้องเผชิญกับการเรียนหรือการสอบวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Amiryousefi และ Tavakoli (2011) ของ Kirova, และคณะ (2012) ของ Lavasani, และคณะ (2011) และของ Papi (2010) อีกอย่างหนึ่งแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้นที่เกิดจากภายในที่จะกระตุ้นให้เกิดศักยภาพในการเรียนรู้ประกอบด้วยประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับประเด็นสำคัญระหว่างองค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ กระบวนการเรียนรู้และภาวะทางจิต (Tanner and Jones, 2003) ดังนั้น เมื่อบุคคลเกิดความรู้สึกวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมักจะทำให้ขาดแรงจูงใจ ขาดความเชื่อมั่นต่อตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางทำให้ความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตลดลงและหาแนวทางในการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้นิสิตมีผลการเรียนสูงขึ้น และมีความต้องการที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความแตกต่างระหว่างตัวแปรแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาอื่นๆ โดยจำแนกตามเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษาและคณะวิชา
2. ควรศึกษาความแตกต่างระหว่างตัวแปรแรงจูงใจและความวิตกกังวลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยจำแนกตามเพศและคณะวิชา (2-way ANOVA)

บรรณานุกรม

- กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา. (2556). *จำนวนนิสิตทั้งหมด ปีการศึกษา 2556*. ม.ป.ท. : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐตินันท์ วรรณารักษ์. (2556). *ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน*. ม.ป.ท. : ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย.
- วีระพงษ์ ปัญญาธนะคุณ. (2553). ประชาคมอาเซียนกับแนวโน้มด้านภาษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ *วารสารอาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*, 1(2).
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา = Educational psychology* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยเส็ง.
- Aida, Y. (1994). Examination of Horwitz, Horwitz, and Cope's construct of foreign language anxiety: The case of students of Japanese. *Modern Language Journal*, 78 (2), 155-168.
- Amiryousefi, M., & Tavakoli, M. (2011). The Relationship between Test Anxiety, Motivation and MI and the TOEFL iBT Reading, Listening and Writing Scores. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15, 210-214.
- ASEAN. (2008). *The Asean charter*. Jakarta : Association of Southeast Asian Nations.
- Coulombe, D. (2000). *Anxiety and beliefs of French-as-a-second-language learners at the university level*. (Unpublished doctoral dissertation). University of Laval, Québec, Canada.
- Emily, R. L. (2011). *Motivation: A Literature Review*. N.P. : n.p.
- Gottfried, Adele E. (1990). Academic intrinsic motivation in young elementary school children. *Journal of Educational Psychology*, 82(3), 525-538.
- Gregersen, T. (2003). To err is human: A reminder to teachers of language-anxious students. *Foreign Language Annuals*, 36(1), 25-32.
- Horwitz, E. K., Horwitz, M., & Cope, J. (1986). Foreign Language Classroom Anxiety. *The Modern Language Journal*, 70(2), 125-32.
- Jain, Sachin., & Dowson, Martin.(2009). Mathematics anxiety as a function of multidimensional self-regulation and self-efficacy. *Contemporary Educational Psychology*, 34(3), 240-249.
- Kirova, S., Petkovska, B., & Koceva, D. (2012). Investigation of motivation and anxiety in Macedonia while learning English as a second/foreign language. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46, 3477-3481.
- Lavasani, M. G., Weisani, M., & Ejei, J. (2011). The role of achievement goals, academic motivation, and learning strategies in statistics anxiety: testing a causal model. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15, 1881-1886.

- MacIntyre, P. D., & Gardner, R. C. (1991). Methods and results in the study of anxiety and language learning: a review of literature. *Language Learning*, 41, 85-117.
- Martin, A. J. (2009). Motivation and Engagement Across the Academic Life Span A Developmental Construct Validity Study of Elementary School, High School, and University/College Students. *Educational and Psychological Measurement*, 69(5), 794–824.
- Matsuda, S., & Gobel, P. (2004). Anxiety and predictors of performance in the foreign language classroom. *System*, 32, 21-36.
- Noels, K.A., Clément, R., & Pelletier, L.G., (1999). Perceptions of teachers' communicative style and students' intrinsic and extrinsic motivation. *Modern Language Journal*, 83, 23-34.
- Papi, M. (2010). The L2 motivational self-system, L2 anxiety, and motivated behavior: A structural equation modeling approach. *System*, 38, 467-479.
- Saito, Y., & Samimy, K. (1996). Foreign language anxiety and language performance: A study of learner anxiety in beginning, intermediate, and advanced-level college students of Japanese. *Foreign Language Annuals*, 29(2), 239-251.
- Sa-nguankaew, P. (1998). *A Study of Interaction Effect of English Proficiency and Assertive Behavior in English Speaking on the Ratchaburi Grade Ten Students English Speaking Ability*. (Unpublished master's thesis). Silpakorn University.
- Tanner, Howard., & Jones, Sonia. (July 13-18, 2003). *Self-Efficacy in Mathematics and Students' Use of Self-Regulated Learning Strategies during Assessment Events*. Paper presented at the 27th International Group for the Psychology of Mathematics Education Conference Held Jointly with the 25th PME-NA Conference, Honolulu.
- Turner, J. C. (1995). The influence of classroom contexts on young children's motivation for literacy. *Reading Research Quarterly*, 410–441.
- Young, D. J. (1991). Creating a Low-Anxiety Classroom Environment: What Does Language Anxiety Research Suggest?. *The Modern Language Journal*, 75, 426-439.